

2007 Su-Sail Bahar Gezisi (Avior Teknesi) Günlüğü

Tekne Ekibi: Ediz Calay
H. Yiğit Güler
Orçun Orhan
Yunus Kayhan
Uras Gülbiter
Erdem Öztürk

1.Gün:

Geziye gelmeden önce yolculukla başlasak iyi olur... Su-Sail ekibi geziden önce ortak bir yolculuk planı çıkarmadı. Saat 11:00 da Albatros marinada olunması kararlaştırılıp, herkesin kendi yolunu seçmesine karar verildi. Bazılarımız sabahki uçakla, bazılarımız da otobüsle gelmeyi tercih etti. Yiğit, Yunus ve Orçun Ulusoy'la, Uras Varan'la, Ediz ise zaten göcekte olduğu için minibüsle marinaya intikal edecekti. Ekibin 6. üyesi Erdem, yoğun programı nedeniyle gelemeyeceğini bize bildirdi, ertesi gün Datça'ya gelmek üzere biletini erteletti.

Sorunsuz geçen bir yolculuk ve şöförlerle yapılan koyu sohbetin ardından kendimizi otogarda bulduk. Ekibimiz orada ikiye bölündü. Orçun çantalarla beraber marinada olan Ediz'in yanına giderken teknemizin kalan iki üyesi alışveriş yapmaya başladılar.

Alışveriş

Alışveriş diye bir başlık açtık, çünkü bu gezide alışveriş hakkında söylemek istediğimiz birkaç sözümüz var. Alışveriş yaparken dikkat edilmesi gereken bazı noktalar var. Biz çok az sucuk aldık, iyi oldu. Küp kesilmiş domatesler yetmedi, ileride taviye yaptık. Alışverişte ipin ucunu kaçırdığımızdan, daha ilk günden bütçemizi zorlamış olduk. 530 YTL harcama yaptık. Ancak ileride büyük bir harcamamız olmadı.

Albatros Marina'ya vardık. Güleryüzlü Off-Shore ekibiyle hasret giderdikten sonra teknelere yerleştik. Eşyaları içeri yerleştirip odaları belirledik. Hatta şipşak yemeğimizi bile yaptık. Depozitoları ödeyip gerekli evrakları da aldıktan sonra

halatlarımızı çözüp Serçe Limanı'na doğru yol almaya başladık. Yolculukta tekneyi tanımayı ve eğitim yapmayı amaçladık. Apaz-Orsa seyrinden sonra neyse ki Serçe Limanı'na girdik. Oradaki bir kayıkçı bizimkilerden tekne başı 10 YTL istemiş. Reisimiz Ediz, kayıkçıyı tanıdığından şüphelendi. Sonra sırasıyla, "Mehmet lan bu", "Mehmet Naber? Tanıdın mı beni" ve "yap bi babalık" cümleleri ile tonozu beleşe bağlanmış olduk. Serçe Limanı her zamanki gibi bol rüzgarlı idi. Bayraklar boşuna yıpranmasın diye aşağı indirip elektrik bandıyla bantladık. İki DJ barındıran teknemiz tabii ki genel müzik yayını görevini üslendi. Gece makarnamızı yedikten sonra (bundan sonra yemek diye bahsedilecektir) muhabbet için teknelere dağıldık. Arion reknesinde Onur genel bir yelken eğitimi verdi. Yeni gelenler onu dinlediler. Eskiler ise muhabbet için Hadar teknesine geçtiler.

2.Gün:

Sabah Serçe Koyu'ndan, Datça Limanı'na doğru yelken açıldı. Hava sertledikçe sertledi. 3 tekne arasındaki yarışa lider başlayıp lider tamamlamak üzereyken son dakikada yaşadığımız birkaç talihsizlik ve Hadar teknesinin müthiş şansı, bizi ikinci duruma düşürdü. Bu seyir esnasında Ediz aşağı inip uyudu. EkipDatça'ya yaklaşırken Hadar teknesinin ana yelkeninin patladığı öğrenildi. Bu durum hoşumuza gitmedi. O günkü KNIDOS hayallerimiz suya düşmüştü. Mecburen o gün boyunca Datça Limanı'nda konaklayacaktık.

Datça güzel bir yer. Her şey bulunabiliyor. Yan tekne misina aldı ve balık tutmak için zodiac botlarıyla açıldı. Bir süre sonra ekipler denize girmek için limanın kuzeyindeki plaja doğru yürümeye başladılar. Yiğit ve ekibe yeni katılan Erdem, zodiac la dolaşmaya başladılar. Tam plaja doğru botu sürerken, motora bir vatandaşın misinasının dolandığını farkettiler. 15 dakika çözmeye çalıştıktan sonra çözülemeyeceğine karar verip misinayı kopardılar. Misinanın kopan ucunu ve kancayı teyzeye götürüp helal etmesini istediler. Uzun zamandır geri gelemeyen ARION teknesi ekibinin halen geri gelmemesinden şüphelenen kafadarlar, limanın dışına çıktılar. Yine kimseyi göremediler. Biraz daha açılınca, uzakta nokta şeklinde bir sandal olduğunu gördüler. O yöne doğru ilerlemeye başladılar. Sonra bunun bir bot olduğunu, içinde birkaç kişi olduğunu ve kürek çekmeye

çalıştıklarını gördüler. İyice yaklaşıncı bunların Kerim, Öner ve Alper olduklarını anladılar. Yarım metreyi geçen dalgalar onları Datça'dan Rodos'a doğru sürüklüyordu ve motorlarının benzini bitmişti. Bunları kendi teknelerine bağlayıp Datça'ya kadar yaklaşık yarım saat boyunca çeken ekip, limana vardığında soğuktan titriyordu. Akşam yemekten sonra şehirde yürüyüş yapıldı ve yatıldı...

.3.Gün:

Sabah Datça Limanı'ndan Bencik Koyu'na doğru yola çıkıldı. Küçük bir broş tehlikesinin balon istokası boşlanarak üstesinden gelindi. Hava güzel olduğundan koya yanaştıktan sonra çoğu kişi yüzdü. Balon becerileri geliştirildi.Bu sefer ayıbacığı yaparak Arion' la beraber yanyana yol aldık. Öğleden sonra yelken açtığımız için hava karardıktan sonra Martı Marina ya vardık. Hisarönü Körfezindeki Martı Marina ya iskeleden bordalandık. İlk defa duş yüzü gördük. Çoğu kişi marinada duş aldı ve marketten alışveriş yaptı. Gece yine bir araya gelinip muahhbber edildi.

4. Gün:

Martı Marinadan öğleden sonra Bozukkale Koyu'na doğru yola çıktık Marinadan ayrılırken yağmur yağmaya başlamıştı. Ama tabii ki bu biz yelken severleri durdurmaya yetmedi.Akşama doğru Bozukkale'ye vardık ve tonozlara bağlanarak geceyi orada geçirdik.

5. Gün:

Göcek e gitmek için yola çıktık. Yolumuz uzundu, hava sürekli 20 -25 knot civarı esmekte, 3 metrelik dalgalar ise küçük teknemizin narin omurgasını test etmekteydi. Tabii ki bu durum balon açmamıza engel değildi. Balon açtık, bir yandan kahve içtik, bir yandan hız rekorları kırdık... Lakin, o sırada bu keyfimizi görüntülemeye karar veren yiğit eline kamerayı alınca konsantrasyonumuz daha da bir dağıldı; tam bu sırada dev bir dalganın gelmesiyle broşa girdik. Doğal olarak teknenin karizmatik tavırlarından eser kalmadı. Hafif paniğin de etkisiyle rüzgaraltı iskotasıyla birlikte rüzgarüsütü iskotasının da bir kısmı boşlanmıştı. Balon tepemizde uçuyor, yana yatmışız. Neyse ki Ediz motorumuzu çalıştırıp tam yol vermiş, bizi balonun

insafından kurtarıyor... Baktık balon inecek gibi değil, piyanodan boşlayıp denize bırakmaya karar verdik. Ancak, maalesef rüzgarstü vinci ters bindiği için sıkışmış; balonu da bırakamıyoruz, taaa arkamızda bir balon, hayalet gibi, 1/3 büyüklükle uçuyor. Ne yapalım, ne edelim sonra 4 kişi rüzgarüsütü halatına, bir kişi de vinçle mandara asıldı ve balonu yavaş yavaş kontrol altına aldık. Ardından rüzgara dönüp balonu üzerimize aldık. Son olarak balonu ön odanın camından içeri soktuk. Yatağın üzerinin komple tuz olmasını önemsemiyorduk bile... Sonuçta bu durumdan kurtulmuştuk. Bu son balon basışımız oldu; aslında balon iskotalarının bir tanesi yerine yedek halatı kullanabilirdik fakat o rüzgarda o halata güvenemeyip açmadık. Apaz seyriyle devam ettik; ancak çok zaman kaybetmiştik. Ayrıca tekne mürettebatının Ediz hariç sağlık durumu pek de iyi değildi. Dalgalar yüzünden midemiz dönmüştü. Mecburen dışarıda duruyor, içeri giremiyorduk. Ancak Ediz'in hiçbir rahatsızlık duymadan içeride kitap okuması ilginçti... Öğleden sonrasının bizim açımızdan çok da zevkli geçmediği günün sonunda göcek'e vardık. Güneş kararmadan önce çevreyi dolaştık, tarihi hamamı gezdik. Daha sonra keyifli bir akşam yemeğinin ardından uykuya daldık.

6.Gün:

Sabah, bir önceki günün yorgunluğuyla biraz geç kalktık. Saat 10 gibi ekmeklerimizi alıp kahvaltımızı yaptık. Bu arada belirtmek istiyoruz ki hamam koyundaki restoran çok güzel ekmek yapıyor. Yaş maya, tava, zeytinyağı ve odun ateşinin birleşimi mükemmel oluyor... Zodiac tekneler var, bu teknelerde motorlar var, mürettebat ta var, eh o zaman go-cart tadında bir bot yarışı yapabilir miyiz acaba dedik ve yarışımızı organize ettik. Her tekneden ikişer kişilik iki ekip turnuvaya katıldı ve çapraz eşleşmeyle yarıştılar. Gayet çekişmeli geçen yarışlar da finalde rakipler bir türlü yenilemeyince ikisine de hediye verildi. Maalesef teknemiz ekipleri ödül alamadılar...

Öğleden sonra yelkenlerimizi açtık. Gayet güzel esen rüzgarla beraber, tam bir antrenman yapma fırsatı elde ettik. Tüm Avior ekibi eşit aralıklarla dümene geçti. Sonunda öğleden sonra gideceğimiz koya varıldı. İskelede bizim dışımızda yabancı

bandıralı ve mürettebatlı başka tekneler de vardı.

Sancağımızdaki tekne 65 yapımı Londra bandıralı bir yelkenliydi. Mürettebatı ise Güney Afrikalı ve Hollandalılardan oluşuyordu. İskelemizdekiler ise ertesi gün Çanakkale ye yola çıkacak olan İrlandalı ve İtalyan iki kişiydi. Bu yeni denizcilerle biraz muhabbet edildi.

Turistlerin şaşkın bakışları altında buz gibi denize girdik. Daha sonra Onurların teknesi de geldi ve Göbün koyunun kitaplara konu olan eşsiz manzarasını izlemek için tepeye çıktık. Gün batımına karşı içilen biralar ve yapılan muazzam çekiştirmelerin ardından aksam yemeği için teknelere indik. Sonunda 22:00 gibi Hadar ekibi de koya yanaştı. Onlar da bir önceki gün bizim atlattığımızı benzer bir broş tehlikesi atlattımlardı. Hatta az kalsın Arda'nın başına gönder direği çarpıyormuş, onu da öğrendik. O gece düğümlemimizi atarak yarım metre boyundaki gezi hediyesi olan iplerimizi aldık. Gecenin sonunda gezinin en talihsiz olaylarından bir tanesi yaşandı. Sevgi iskeleden denize düştü ama neyse ki bir şeyi yoktu. O gece teknede son gecemizi geçiriyor olma psikolojisiyle ayrıca üzgündük.

7.Gün:

Son günümüzde Ediz'i Göcek' e bırakmak için 6 ya doğru denize açıldık. O gün teknemize yeni biri katılmıştı; Arion teknesinin yardımcı kaptanı Cahit... Port Göcek'e gidip Ediz'i zodiaca bıraktık. Sabah erken yola çıktığımız için henüz rüzgar yoktu. Bu nedenle göcek çıkışına kadar motor güzüyle gitmek zorunda kaldık. Dar boğaz açıklarında büyük tesadüf eseri su-sail'in diğer tekneleriyle karşılaştık. Neyse ki göcekten çıkar çıkmaz gayet kuvvetli bir rüzgarla rotamızı Marmaris'e çevirdik. Kısa süre sonra, Su- Sail'in diğer tekneleriyle kıyasıya bir yarış başladı. Her teknenin ayrı taktik izlediği bu macerada, ilk önce Hadar takımıyla mücadele edildi. Üst üste yapılan tramolalarla bir Avior bir Hadar öne geçiyodu. Sonra iki tekne de rota değiştirdiğinden aramız açıldı ve bu sefer Arion ekibine yetişildi. Arion ekibi de bizim rotamızı sevmedi ve apaza dönüp kendi yollarında ilerlediler. Tabii yaklaşık 10 saat sürececek yolculukta yemek yemememiz düşünülemezdi. Avior ekibi olarak diğer

teknelerden farklı olarak sandviç yerine adam gibi yemek yemeye karar verdik. Makarna, Kekikli-domatesli sos ve fırında sucuk ile mükemmel bir ziyafeti yaklaşık 20 knot rüzgarlı havada ve bol dalgalı denizde, hem de orsa seyrinde pişirip yememiz diğer teknelerde bir efsaneye dönüştü... Keçi adasına geldiğimizde, rüzgar sürekli yön değiştirdiğinden motor seyrine geçtik ve teknede hummalı bir temizlik çalışması başlattık. Teknenin üzerini ve içeriği temizledik.

17.30 gibi Albatros Marina ya girdik. Check out işlemlerinden sonra İstanbul'a biletleri akşam olanlar erkenden marinadan ayrıldı. Onların ayrılmasından sonra marinada kalanlar olarak kısa bir marmaris turu yaptık. Marmariste önce su-sail'in geleneksel burger king ziyaretini gerçekleştirdik. Yemekten sonra marmariste turladık. Ardından marinaya geri döndük gece sıkı bir tekne temizliği yaptıktan sonra uyuduk. Daha sonra sabah 4 teki ucagımıza gittik ve sabah 6 itibarıyla istanbuldaydık. Geziyi özetlemek gerekirse çok eğlenceliydi ve yelken bilgimiz ikiye katlandı. Bu arada belirtmek isteriz ki;

ORSALARIN USTASIYIZ OFFSHORE'UN HASTASIYIZ
Avior Teknesi ekibi

